

municipalbestyrelse har ganske vist bygget, men de har vist kun bygget knap Halvdelen af, hvad de burde bygge derude, hvis de skulde have deltaget i Løsningen af det for Befolkningen saa alvorlige Boligsprogsmaal i samme Forhold som Københavns Kommunalbestyrelse. Hvis de skulde have bygget i samme Forhold som København, skulde de have bygget ca. 1 000 Lejligheder mere, end de har gjort. Ved ikke at gøre dette har de sparet adskillige Udgifter. Men om det er forsvarligt at bære sig saaledes ud under Hensyn til den Bolignød, der har været, og den Ulykke og Elendighed, som Bolignøden fører med sig for saa overordentlig mange Mennesker, ikke alene for Forældrene, men ogsaa for Børnene, er dog et stort Spørgsmaal. At de vil mene, at de ligesom kan lette deres Samvittighed ved at stille det her foreliggende Ændringsforslag, skal naturligvis være dem tilgivet, og det kan jo se meget smukt, ud.

Lad os nu se, hvad det er, de har gjort paa Frederiksberg paa Byggesagens Omraade. Har de Lejligheder, de har bygget derude, været af den Beskaffenhed, at de gennem dette Byggeri i særlig Grad har hjulpet Arbejderne, som jo i alt væsentligt er dem, der har de fleste Børn? For det første har de, som sagt, skaffet 1 000 Lejligheder mindre, end der burde have været, hvis de skulde have bygget i samme Forhold, som man har gjort i Københavns Kommune. Men dertil kommer, at de Lejligheder, de har bygget, gennemgaaende har været større end i København; en meget betydelig Procentdel af de Lejligheder, de har ladet bygge, har været 3—4 Værelsers Lejligheder, altsaa beregnede paa bedrestillede Familier. De har paa denne Maade gjort alt, hvad de har formaaet for ligesom at bortlede Arbejderfamilierne fra Frederiksberg Kommune. Det ses bedst deraf, at Børneantallet paa Frederiksberg siden 1909 er gaaet ned fra 12 000 til 10 000 — i det sidste Aar er det gaaet ned med 600. Denne Bevægelse er en Følge af, at Frederiksberg Kommunalbestyrelse ikke har deltaget i de almindelige samfundsmæssige Foranstaltninger, som er nødvendige under den forhaandenværende Nødtilstand. Det er sikkert væsentligst af den Grund, det ærede Medlem nu kan sige, at man er mere velhavende paa Frederiksberg end i København.

Før jeg udtaler mig bestemt om, hvilken Vej mit Parti og jeg ønsker at gaa, vil jeg gerne have at vide, om det ærede Medlems Ændringsforslag er stillet paa det konserva-

tive Folkepartis Vegne eller af det ærede Medlem personlig.

Angaaende det Ændringsforslag, som er stillet af det ærede Medlem Fru Elna Munch m. fl., skal jeg sige, at hvis det kunde blive vedtaget, vilde vi i Københavns Kommune naturligvis hilse det med Glæde; det vil være af *nogen* Betydning, selv om jeg ikke tillægger Ændringsforslaget *saa* stor Betydning, som det ærede Medlem Fru Elna Munch gør.

Justitsministeren (Rytter): Da Indenrigsministeren er forhindret i at være til Stede, skal jeg paa hans Vegne gøre en kort Bemærkning. Jeg skal selvfølgelig ikke blande mig i den Broderstrid, der er opstaaet mellem København og Frederiksberg, saa meget mindre som den ligger noget udenfor det Spørgsmaal, vi her behandler; men jeg skal paa Indenrigsministerens Vegne udtale, at han ikke kan modtage de stillede Ændringsforslag. Forholdet er jo det, at hele Spørgsmaalet drøftes under Behandlingen af Statskatterne; det synes da urimeligt allerede nu at optage nye Regler derom i disse midlertidige Bestemmelser. Jeg maa derfor anbefale, at man stemmer imod de stillede Ændringsforslag.

Sven: Den ærede Ordfører for Venstre (Hagbart Berg) drog meget stærkt til Feltet mod det af mig stillede Ændringsforslag og fremmanede alle de Ulykker og forfærdelige Konsekvenser, der kunde ske, hvis man gik til at vedtage dette Ændringsforslag; navnlig var det forfærdelig slemt for det konservative Folkeparti, hvis det blev gennemført. Det forekommer mig, at det ærede Medlem drog alt for vidtgaaende Konsekvenser af Forslaget, Konsekvenser, som det absolut ikke er berettiget at drage. Der er nemlig mellem Lignings- og Skattegrundlaget i København-Frederiksberg og det øvrige Land saa store Forskelligheder, at man absolut ikke kan tale om at gennemføre andre Steder det Børnefradrag, som gælder i København-Frederiksberg. Her i København og paa Frederiksberg har man ingen Beføjelse til almindelig Nedsættelse eller Forhøjelse af den skattepligtige Indtægt; vi kender ikke her noget til Kildeartsbeskatning. Men netop ved disse to Momenter er der aabnet Adgang til at tage visse af de Hensyn, som vi søger tilfredsstillt ved i København og paa Frederiksberg at give et vist Spillerum paa Børnefradraget. Derfor kan jeg berolige det ærede Medlem med, at vi fra vor Side